

РЕШЕНИЕ

№ 18198

гр. София, 27.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 27.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4680** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 АПК, вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на О. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №1173/19.04.2024г. по чл.171, т.2А, б.а) от Закона за движение по пътищата, издадена от Р. Л. м.автоконтрольор, 1група, 1-ви сектор в отдел „ПП“, при СДВР.

В жалбата се излага, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, издадена при нарушения на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост.Иска се от съда да бъде отменена, претендират се и сторените в производството по делото разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. К., който поддържа жалбата и моли да се отмени оспорената заповед.

Ответникът, редовно призован по делото, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, III отделение, 36-ти състав след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1173/19.04.2024г., издадена от Р. Л. - мл.автоконтрольор, 1 група, 1-ви сектор в отдел „ПП“, при СДВР на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.а) от Закона за движение по пътищата „Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя регистрационни табели.

Според мотивите на заповедта на 19.04.2024г., около 12.00ч., в [населено място], жалбоподателят е управлявала личният си л.а.“С. ЦЗ“, с табели с рег. № ХН2179, като водачът не притежава СУМПС валидно за територията на РБългария, водачът е с разрешение за пребиваване на територията на страната, изд. На 31.01.2023г., управлява МПС с чуждестранно национално свидетелство.СУМПС издадено от Нова З., която не е членка на ЕС, без да е подменено след пребиваване повече от една година на територията на РБългария - на основание чл.162, ал.2 от ЗДвП.

По преписката е приложен съставеният АУАН, серия ГА № 1036194 от 19.04.2024год. и издаденото въз основа на него Наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество е основателна.

Заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, спазени са административнопроизводствените правила, но не е достатъчно ясно мотивирана, тъй като от съдържанието ѝ не може да се разбере коя от хипотезите на чл.171, т.2а, б.а) от ЗДвП. административният орган е приел за осъществена, за да приложи ПАМ с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата. В този смисъл е нарушено изискването за форма на административният акт по чл.59, ал.2 т.4 от АПК - заповедта се явява немотивирана.

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: по т.2а. (прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

по б.а) - без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства.

Чл. 162, ал.1 от ЗДвП постановява, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на

Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

Административният орган е приел, че водачът е управлявал МПС при проверката със свидетелство, издадено от Нова З., повече от една година, след издаване на разрешение за пребиваване.

В чл.171, т.2а, б.а) от ЗДвП. няма изрично препращане към чл. 162, ал.1 и ал. 2 от ЗДвП, съдържа няколко различни хипотези, като административният орган не е конкретизирал коя от тях е приел за осъществена, при констатирано нарушение на чл.162, ал.2 от ЗДвП. за чужденец дългосрочно пребиваващ.В случая липсва пълно фактическо описание и прецизна правна квалификация (по кое предложение на чл.171, т.2а, б. а) от ЗДвП се налага мярката), то правото на защита на адресата ѝ е било нарушено, а за съда е невъзможно да провери, дали материалният закон е правилно приложен.

Поради изложеното, заповедта се явява незаконосъобразно издадена и следва да се отмени.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на О. П., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1173/19.04.2024г. по чл.171, т.2А, б.а) от Закона за движение по пътищата, издадена от Р. Л. м.автоконтрольор, 1група, 1-ви сектор в отдел „ПП“, при СДВР.

Решението е окончателно на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: